

Pârâtă: Knoll International Spa

Dispozitivul

Articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională trebuie interpretat în sensul că permite titularului dreptului exclusiv de distribuție a unei opere protejate să se opună unei oferte de vânzare sau publicității țintite privind originalul sau o copie a acestei opere, chiar dacă nu s'ar stabili că această publicitate a condus la achiziționarea unui obiect protejat de către un cumpărător din Uniune, în măsura în care publicitatea respectivă încurajează consumatorii din statul membru în care opera menționată este protejată prin dreptul de autor să o achiziționeze.

⁽¹⁾ JO C 367, 14.12.2013.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 13 mai 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Lituania) – „Gazprom” OAO

(Cauza C-536/13) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Spațiu de libertate, securitate și justiție — Cooperare judiciară în materie civilă — Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Domeniu de aplicare — Arbitraj — Excludere — Recunoașterea și executarea sentințelor arbitrale străine — Somație emisă de o instanță arbitrală dintr-un stat membru — Somație care vizează interzicerea inițierii sau a continuării unei proceduri în fața unei instanțe dintr-un alt stat membru — Competența instanțelor dintr-un stat membru de a refuza recunoașterea sentinței arbitrale — Convenția de la New York]

(2015/C 236/10)

Limba de procedură: lituaniana

Instanța de trimitere

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Partea din procedura principală

Reclamantă: „Gazprom” OAO

cu participarea: Lietuvos Respublika

Dispozitivul

Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială trebuie interpretat în sensul că nu se opune ca o instanță dintr-un stat membru să recunoască și să execute, nici ca aceasta să refuze să recunoască și să execute o sentință arbitrală care interzice unei părți să formuleze anumite cereri în fața unei instanțe din acest stat membru, în măsura în care regulamentul menționat nu reglementează recunoașterea și executarea într-un stat membru a unei sentințe arbitrale pronunțate de un tribunal arbitral într-un alt stat membru.

⁽¹⁾ JO C 377, 21.12.2013.